

РЕШЕНИЕ

№ 5272

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 05.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6824** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК, вр.чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на [община], представлявана от кмета - инж.Д. И. И., срещу Решение № РД 19-232/ 22.06.2020 г., издадено от ректора на С. университет „Св. К. О.“, с което отказано предоставянето на исканата от жалбоподателя със Заявление вх.№90-00-1/11.06.2020 г. информация по реда на ЗДОИ.

Иска се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното административно такова, както и да присъди разносните за съдебното производство. Наведеното основание за оспорване, предвид твърденията в жалбата, следва да се квалифицира, като противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.П., оспорва жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор към нея.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание

чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят в съдебното производство е подал Заявление за достъп до обществена информация е вх.№90-00-1/11.06.2020 г., с което е поискал от ректора на СУ „Св.К. О.“, да му бъде предостави следната информация:

1. Индивидуален учебен план за обучение на докторанта Р. Г., по дати /за периода 01.01.2017 г.- 31.12.2019 г. /.

2.Информация, обхващаща същия период (01.01.2017 - 31.12.2017 г.), дали лицето Р. Г. е участвало, като преподавател в СУ „Св. К. О.“;

3.Отчети за извършена преподавателска дейност на Р. Г. в СУ „ Св. К. О.“ за периода 01.01.2017 — 31.12.2019 г. .

4.Учебни разписи за периода 01.01.2017 - 31.12 2019 г., в които лицето Р. Г. е преподавал.

5.В случай, че е налична информация по т. 1-4, по-горе, да бъдат представени документи, свързани с пътни и командировки на лицето Р. Г..

С оспореното пред съда решение е постановен отказ за предоставяне на поисканата информация, тъй като същата няма характера на „обществена“ по смисъла на ЗДОИ, а представлява „лични данни“ по смисъла на § 1, т.2 от ДР на ЗДОИ, чл.2, ал.1, вр. § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

В решението са изложени мотивите, обусловили постановяването му.

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган-ректора на СУ „Св.К. О.“. Компетентността на органа произтича от чл.3, ал.2 ЗДОИ

Актът е издаден при спазване на изискванията за форма-чл.59, ал.2 АПК и чл.38 от ЗДОИ. Издаден е в писмена форма и съдържа: наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактическите основания за издаването му; разпоредителна част; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му.

Между страните по делото няма спор от фактическа страна.

Видно от мотивите на оспорения акт и твърденията в жалбата, спорът е изцяло правен и е свързан с характера на поисканата информация, а отгук-с приложимия ред за предоставянето ѝ.

Достъпът до обществена информация е субективно право, предоставено на физическите и юридическите лица от Конституцията - чл. 41, ал. 1 и 2, във вр. с чл. 4, ал. 1 и 3 ЗДОИ. Правото да се търси, получава и разпространява информация е в общия контекст на комуникационните права, т.е. на свободата на словото, което представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек. Правото на всеки /и на физическите, и на юридическите лица/ на достъп до информация е част от цялостната конституционна защита на различните аспекти на процеса на свободна комуникация. Именно поради тази същност на правото на достъп до информация, то дава възможност релевантната за управлението на обществените процеси информация да бъде достояние на всеки,

който иска да я получи.

Легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира, се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ. За тази информация е установено задължение за субектите по чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДОИ да я предоставят. ЗДОИ обаче не е средство за получаване на всякаква информация от задължените по него субекти. Нормата на чл.2, ал.5 ЗДОИ изрично изключва приложимостта на този закон за достъпа до лични данни.

В случая поисканата със заявлението информация се отнася до конкретно идентифицирано физическо лице, което я изключва от приложното поле на ЗДОИ.

Съгласно § 1, т.2 от ДР на ЗДОИ „Лични данни“ е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните): “всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице /както е в случая, бел. на съдията/ или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“.

По силата на изричната законова разпоредба на чл.2 ал.5 от ЗДОИ информацията, представляваща лични данни /по смисъла на чл.4 т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, към който препраща § 1 т.2 от ДР на ЗДОИ/, е изключена от приложното поле на ЗДОИ.

Обстоятелството, че [община] е администратор на лични данни в случая е неотнормено, както правилно твърди и ответникът. Изискването и предоставянето на лични данни от администратор на трети лица, или от един администратор на друг администратор, се осъществява при условията и реда на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, а не по реда на Закона за достъп до обществена информация.

За заявителя съществува правна възможност да получи достъп до исканите лични данни на третото лице, но при условията на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679.

Неприложимостта на ЗДОИ изключва преценката за наличие на надделяващ обществен интерес, както и приложимостта на нормите на чл. 31 и чл. 37 от с.з.

С оглед на изложеното, като е отказал да предостави поисканата информация по реда на ЗДОИ, ответникът е постановил законосъобразен акт, който се оставя в сила.

С решението разноски не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/. Правото на разноски е възникнало за ответника за защитата му осъществена от юрисконсулт/чл.143, ал.3 и ал.4 АПК/, но то не е упражнено и от съда не е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ до приключване на устните състезания по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [община], представлявана от кмета - инж.Д. И. И., срещу Решение № РД 19-232 от 22.06.2020 г., издадено от ректора на С. университет „Св. К. О.“, с което отказано предоставянето на исканата от жалбоподателя със Заявление вх.№90-00-1/11.06.2020 г. информация по реда на ЗДОИ

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: